

Van ledikant naar peuterbed

Max wordt 22 april twee, wat gaat hij snel. Het wordt nu echt wel een peutertje, met zijn streken en flinke driftbuien. Hij weet heel goed wat hij wel en niet wil. Heel goed natuurlijk, maar dat is ook vaak wel heel pittig. Daarnaast is het gewoon een heel vrolijk heerlijk druk kind. Alles zoals het hoort dus. Ook pikt hij heel snel dingen op, je doet iets voor en voor je het weet doet hij het na. Ik sta daar soms echt verbaasd bij te kijken.

Peuterbed

Maar omdat hij dus bijna jarig is wilde wij hem voor zijn verjaardag alvast laten wennen aan een nieuw bed. Nee niet omdat hij uit zijn ledikant groeit, maar omdat ik dacht we zijn er nu wel aan toe om deze stap te zetten. Toch was het voor mij achteraf wel een slik momentje. Hij wordt zo groot ineens, en dan toch als je hem in zijn nieuwe bed ziet is hij zo klein weer. Zijn verjaardag cadeau was dan dus al zijn peuterbed, want hij zal vast genoeg speelgoed gaan krijgen nog. Ik kocht alvast lakens en dekbed hoezen.

Van het weekend was het dan zover, we gingen als gezin naar boven om zijn bed in elkaar te zetten. Nou ja zijn papa en wij waren erbij, zodat Max wel betrokken was in het in elkaar zetten van zijn nieuwe bed. Hij vond het geweldig, hij sleepte met allerlei planken om ze aan te geven. Het bed stond mooi in elkaar voordat Max zijn middag slaapje zou gaan doen. Zo dacht ik hup zijn brace aan, alleen meneer dacht nu ben ik een grote jongen en hoef ik ten eerste niet meer op de commode en zeker niet in mijn nieuwe bed mijn brace aan. Op dat moment dachten we ach laat maar voor een keertje. Laat hem maar even wennen zonder dat ding aan. Achteraf niet zo slim, want het is nu nog steeds af en toe een strijd om hem aan te doen en hem op de commode te houden.

Hoe ging het slapen

Max vond zijn bed echt helemaal geweldig, ging liggen en vond het allemaal wel prima. Ik had me al van alles in me hoofd gehaald, dat hij eruit zou klimmen. Hoe dan met zijn brace. Zag het al voor me, zijn lades helemaal leeg plunderen. Maar alles van dit was minder waar. Hij lag daar en viel heerlijk in slaap. En zo bleef het keer op keer gaan. Wel moest hij erg wennen aan zijn dekbed, in de avond werd hij boos als we hem over hem heen legde. Dus lieten we het hem zelf regelen. Dat hield in dat hij dus zonder dekbed lag. Maar dacht zo, als hij het koud krijgt zal hij er vast iets aan doen. Nu is hij daar aan gewend en ligt hij heerlijk te slapen onder zijn dekbed. En zo heerlijk vind hij het bed dat hij er haast niet uit te krijgen is. Steeds als we boven zijn wil hij er meteen in klimmen, zelfs als hij niet naar bed hoeft.

Dus missie geslaagd, wat ik niet had verwacht dat het zo snel zo makkelijk zou gaan.

Tips

- 1) betrek je kind in het kopen van een nieuw bed en het opzetten ervan.
- 2) wil hij/zij niet meteen ingestopt worden, laat het maar even zo. Het komt wel wanneer je kindje eraan toe is.
- 3) laat je kindje zelf in het bed klimmen, met wat hulp als dat nodig is.
- 4) verander niet van ritueel en blijf consequent.